

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷାକ୍ଷରୀ

JAN - FEB 2006

୧୫/୧/୦୬
୧୦/୧/୦୬
୧୫/୧/୦୬

୧୫/୧/୦୬
୧୦/୧/୦୬
୧୫/୧/୦୬

An Oriya Bimonthly Bulletin
Published By the Church of Christ

THE VOICE OF TRUTH

Edited & Published By
Joshua & Kabita Gootam

CHURCH OF CHRIST

P.O.Box.No. 80, KAKINADA

A.P. - 533 001.

Ph : 0884 - 2363722

VOL. 11. JANUARY & FEBRUARY 2006 (NO. 1)

Published every two months in Oriya Language for the
Restoration of pure New Testament Christianity

Watch *SATYA VANI* on TEJ Channel Every Saturday and
every Tuesday on MAA TV at 6:30 a.m. in Telugu Language.

Speakers : Joshua Gootam & Ricky Gootam

Write for free Bible Correspondence Course in
Telugu & Oriya to:

The Director
Bible Correspondence Course
P.O.Box. No. 80, KAKINADA - 533 001.

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOL - XI

KAKINADA

JAN-FEB

ବିଭିନ୍ନ ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି (Kinds of Worship)

ନୂତନ ନିୟମର ପୁଷ୍ପାଗୁଡ଼ିକରେ ତିନୋଟି ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ । ଏହି ତିନୋଟି ଉପାସନା ପଦ୍ଧତିରୁ କେଉଁ ପଦ୍ଧତି ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା । ଯଦିଓ ମାନବ ଜାତି ବିଭିନ୍ନ ଭାବେ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ତଥାପି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ୟ ଉପାସନା ନୁହେଁ । ସତ୍ୟ ଉପାସନା ବିନୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାସନା ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜର ହିତଜନକ ନୁହେଁ ।

୧) ଅଜ୍ଞାତ ଉପାସନା

ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେହି ନଗରକୁ ପ୍ରତିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖି ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଉତ୍ତପ୍ତ ହୋଇ ଉଠିଲା । ତେଣୁ ସେ ସମାଜ ଗୃହରେ ଯିହୁଦୀ ଓ ଯିହୁଦୀମତାବଲମ୍ବୀ ବିଜାତୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ, ଆଉ ବଜାର ଛକରେ ପ୍ରତିଦିନ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଦେଖା ହେଉଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ । ସେଥିରେ ଏପିକୂରୀୟ ଓ ସ୍ରୋୟିକ କେତେକ ଦାର୍ଶନିକ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହିତ ବାଦାନ୍ତବାଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପୁଣି କେହି କେହି କହିଲେ, ଏ ବାତାଳତା କଅଣ କହିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି ? ଆଉ କେହି କେହି କହିଲେ, ଏ ଅଜ୍ଞା ଦେବତାମାନଙ୍କର ପ୍ରଚାରକ ହେଲା ପରି ଜଣା ଯାଉଅଛି । କାରଣ ସେ ଯାଶୁ ଓ ପୁନରୁଦ୍ଧାନ ବିଷୟକ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ । ପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆରପାରକୁ ଘେନି ଯାଇ କହିଲେ, ଏହି ଯେ ନୂତନ ଶିକ୍ଷା ଆପଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା କଅଣ ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିପାରିବା କି ? କାରଣ ଆପଣ କେତେକ ଅତ୍ୟୁତ ବିଷୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର କରୁଅଛନ୍ତି, ଅତଏବ ଏହି ସମସ୍ତ କଥାର

ଅର୍ଥ କ'ଣ, ଆତ୍ମେମାନେ ତାହା ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଓ ସେଠାରେ ପ୍ରବାସୀ ବିଦେଶୀୟମାନେ କେତେକ କୌଣସି ନୂତନ କଥା କହିବା ଓ ଶୁଣିବା ଇଚ୍ଛା ଆଉ କାହିଁରେ କାଳ କ୍ଷେପଣ କରୁନଥିଲେ । ଏଥିରେ ପାଉଁଳ ଆରମ୍ଭପାଗର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ହେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲୋକମାନେ, ଆପଣମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ବଡ଼ ଦେବ ଭକ୍ତ, ଏହା ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି । କାରଣ ମୁଁ ଭ୍ରମଣ କରିବା ସମୟରେ ଆପଣମାନଙ୍କର ପୂଜ୍ୟ ବସ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଗୋଟିଏ ଦେବୀ ଦେଖିଲି । ଯାହା ଉପରେ ଏହି କଥା ଲେଖା ହୋଇଅଛି 'ଅଜ୍ଞାତ' ଦେବତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ । ଅତଏବ, ଆପଣମାନେ ନଜାଣି ଯାହାଙ୍କର ପୂଜା କରୁଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଚାର କରୁଅଛି । ଯେଉଁ ଈଶ୍ଵର ଜଗତ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଧର ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପଥିବୀର ପ୍ରଭୁ ହେବାରୁ ହସ୍ତ ନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିର ସମୂହରେ ବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିଅବା ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ଅଭାବ ଥିବାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ସେବିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେଣୁ ସେ ସ୍ଵୟଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜୀବନ ନିଶ୍ଵାସ ଓ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଦାନ କରନ୍ତି । ଆଉ, ସେ ପୃଥିବୀର ସର୍ବତ୍ର ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଠାରୁ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ଓ ନିବାସର ସୀମା ସ୍ଥିର କରିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେପରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁକ୍ଷଣ କରି କାଳେ ଦରାଣ୍ଡି ଦରାଣ୍ଡି ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇପାରନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥି, ଗତି ଓ ସ୍ଥିତି । ଯେପରି ଆପଣମାନଙ୍କର ନିଜ କବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଦ୍ଧା କେତେକ କହିଅଛନ୍ତି, 'କାରଣ ଆତ୍ମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ବଂଶ । ତେବେ, ଆତ୍ମେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ବଂଶ ହେବାରୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵରୂପକୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶିଳ୍ପ ଓ କଳ୍ପନା ଅନୁସାରେ ଖୋଦିତ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କି ରୌପ୍ୟ କି ପ୍ରସ୍ତର ତୁଲ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଈଶ୍ଵର ସେହି ଅଜ୍ଞାନତାର କାଳ ଉପେକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ସର୍ବତ୍ର ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଣାନ୍ତି, କାରଣ ଯେଉଁଦିନ ସେ ଆପଣା ନିରୂପିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକତାରେ ଜଗତର ବିଚାର କରିବେ । ଏହିପରି ଗୋଟିଏ ଦିନ ସ୍ଥିର କରିଅଛନ୍ତି । ଆଉ ତାହାକୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧାପନ କରି ଏ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି' (ପ୍ରେରିତ ୧୭:୧୬-୩୧)

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ ଉପାସନାର ଫଳାଫଳ ବିଷୟରେ ପାଉଁଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ, ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟତା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ।

ଯାହା ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ, ଶୁଣିପାରେ ନାହିଁ, କଥା କହିପାରେ ନାହିଁ, ଆଶୀଷ ଦେଇପାରେ ନାହିଁ ଏପରି ଜୀବନ ଓ ଆତ୍ମାବିହୀନ କାଷ୍ଠ, ପଥର, ଧାତୁର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଉପାସନା କରିବା କି ଲାଭ ? ଯଦିଓ ଅଦୃଶ୍ୟ ଦେବଗଣର ପ୍ରତିବିମ୍ବ ରୂପ ମନୁଷ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜା କରନ୍ତି, ତଥାପି ସେହି ଅଦୃଶ୍ୟ ଦେବଗଣ ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ୍ତ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ନୁହଁନ୍ତି । ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର କର୍ତ୍ତା ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞାତ ଲୋକେ ନିର୍ଜୀବ ମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜା କରନ୍ତି । ପୁରାକାଳରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାମାନେ ଯେପରି ଅଜ୍ଞାତ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ସେହିପରି ଅଜ୍ଞାତ ଉପାସକମାନଙ୍କର କୌଣସି ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଅଭାବ ନାହିଁ ।

୨) ବୃଥା ଉପାସନା

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଲେ, “ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଧିଗୁଡ଼ିକ ଧର୍ମର ଉପଦେଶବାଣୀ ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ବୃଥାରେ ଆତ୍ମର ଆରାଧନା କରନ୍ତି” (ମାଥୁ ୧୫:୯) । “ମୋତେ ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି, ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସ୍ଵର୍ଗ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯେ ମୋହର ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ସେ ପ୍ରବେଶ କରିବ । ସେଦିନ ଅନେକ ମୋତେ କହିବେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କି ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଭାବବାଣୀ କହିଲୁ ନାହିଁ ? ପୁଣି ତୁମ୍ଭ ନାମରେ କି ଭୂତ ଛଡ଼ାଇଲୁ ନାହିଁ ? ଆଉ, ତୁମ୍ଭ ନାମରେ କି ଅନେକ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁ ନାହିଁ ? ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ରୂପେ କହିବି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେବେ ହେଁ ଜାଣିନାହିଁ । ହେ ଅଧର୍ମୀତାରୀମାନେ ମୋ’ ପାଖରୁ ଦୂର ହୁଅ ।” (ମାଥୁ ୭:୨୧-୨୩)

ବିନୟ, ଭକ୍ତି ଓ ନମ୍ରତାରେ ଅର୍ପିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସନା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଅନେକଙ୍କ ମତ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ନହୋଇ, ମନୁଷ୍ୟର ବିଧି ବିଧାନାନୁଯାୟୀ ଉପାସନା ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ।

୩) ସତ୍ୟ ଉପାସନା

ଉପାସନା ବିଷୟରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ କହିଛନ୍ତି, “ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମା, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଆତ୍ମାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପାସନା କରିବା ସେମାନଙ୍କର

ଉଚିତ୍” (ଯୋହନ ୪:୨୪) । (୧) ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟର ଉପାସନାୟ ପାତ୍ର, (୨) ତାହାଙ୍କ ଦତ୍ତ ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଉପାସକମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉପାସକର ଉପାସନା ବାଧ୍ୟତାପକତାରୁ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଧୀନ । (୩) ଉପାସକ, ସତ୍ୟ ଓ ଆତ୍ମାରେ ଉପାସନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ହିଁ ସତ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ, ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ଉପାସନା ସତ୍ୟ ଉପାସନା ଅଟେ । ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଓ ହୃଦୟ ସହିତ ଉପାସନା, ଆତ୍ମାରେ ଉପାସନା ଅଟେ । ଏହା ହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପାସନାର ସରଳ ସୂତ୍ର । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ସ୍ୱଇଚ୍ଛା ଓ ସ୍ୱଜ୍ଞାନର ଅନେକ ବିଷୟ ଉପାସନାରେ ଯୋଗ କରି, ଉପାସନା ପଦ୍ଧତି ଜଟିଳ କରିଥାଏ ।

ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁଯାୟୀ ତାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ତାହାନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଉଦାହରଣରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କିପରି ଭାବେ ଉପାସନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଜାଣିପାରୁ । କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ଦତ୍ତ ପଦ୍ଧତି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ପଦ୍ଧତି ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ । ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଆତ୍ମା ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପାସନା କରି, ତାହାଙ୍କ ତୁଷ୍ଟି ଉପାସନା ଅର୍ପଣ କରୁ ।

- J.C. Choate

ଶୟତାନର ପ୍ରତିବାଧା କର (Resist the Devil)

ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ନ କରିବାକୁ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିନାହାନ୍ତି ତାହା କରିବାକୁ ଶୟତାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଏ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଦତ୍ତ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ, ଅବଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡିତ ହେଉ । ଆଜ୍ଞା ଅତିକ୍ରମ ହିଁ ପାପ ଓ ପାପର ବେତନ ମୃତ୍ୟୁ । ସେହି ମୃତ୍ୟୁରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଏହି ଜଗତରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଦି ପିତା ଓ ମାତା, ଆଦମ ଓ ହବାଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ନିଷେଧ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଶୟତାନ

ତାହାକୁ କହିଲା, “.....ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସିରୂପେ ମରିବ ନାହିଁ.... ଏଥିରେ ନାରୀ ସେହି ବୃକ୍ଷକୁ ସୁଖାଦ୍ୟର ଉତ୍ପାଦକ ଓ ନୟନର ଲୋଭଜନକ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ବାଞ୍ଛନୀୟ ଦେଖି ତହିଁରୁ ଫଳ ତୋଳି ଖାଇଲେ । ପୁଣି ଆପଣା ସଙ୍ଗସ୍ଥ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେ ମଧ୍ୟ ଖାଇଲେ ।” (ଆଦି ୩:୪-୬) ଏପରି ଭାବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅତିକ୍ରମ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଜଗତରେ ପାପ ପ୍ରବେଶ କଲା ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନଯାତ୍ରାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ଶୟତାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅବଜ୍ଞା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରବଞ୍ଚାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଶୟତାନର ପ୍ରଲୋଭନରେ ପ୍ରତିବାଧା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ବିଜୟୀ ହୁଅନ୍ତି । ରୂପ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ମନୋହର ଯୋଗେଷଙ୍କ ଉପରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ପୋଟାଫରଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟାର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଲା “....ତହିଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସଙ୍ଗେ ଶୟନ କର । ମାତ୍ର ଯୋଗେଷ ଅସ୍ଵୀକାର କରି ଆପଣା ପ୍ରଭୁର ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଏ ଗୃହରେ ମୋ କିମା ଯାହା ଅଛି, ମୋ ପ୍ରଭୁ ତହିଁର ତତ୍ତ୍ଵ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ମୋ ଆପଣାର ସର୍ବସ୍ଵ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ଗୃହରେ ମୋ ଠାରୁ ବଡ଼ କେହି ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟା, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଝକବଳ ତୁମ୍ଭ ଛଡ଼ା ମୋ ପ୍ରତି ଆଉ କିଛି ମନା ନାହିଁ । ଏହେତୁ ମୁଁ କି ରୂପେ ଏଡ଼େବଡ଼ ଦୃଷ୍ଟତା ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିପାରେ ?” (ଆଦି ୩:୬-୯) । ଯୋଗେଷ ପୋଟାଫରଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀର ପ୍ରଲୋଭନକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିଥିଲେ । ସିଦ୍ଧ, ପବିତ୍ର, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନକାରୀ ଯୋଗେଷଙ୍କୁ ସେ ଅତ୍ୟଧିକ ଭାବେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିଲେ ।

ବନ୍ଦୀରୂପେ ବାବିଲକୁ ଘେନିଯାଇଥିବା ଯିହୁଦୀୟ ଯୁବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ରାଜପ୍ରାସାଦର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ କଲଦୀୟ ବିଦ୍ୟା ଓ ଭାଷା ଶିଖାଇବାକୁ ରାଜା ନବଅଦ୍ଵିନିସର ଆପଣାର ନପୁଂସକାଧିପତି ଅସ୍ତନସକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଯୁବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦାନିୟେଲ, ଶିଦ୍ରାକ୍ । ମୌଶକ ଓ ଅବେଦ୍ ନଜୋ ଆହାରୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ଓ ତାହାର ପାନୀୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ଆପଣାକୁ ଅଶୁଚି ନ ପାଇଁ ନିଜ ମନରେ ସ୍ଥିର କଲେ । ସେମାନେ ଦଶଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶସ୍ୟ ଓ ଜଳଗ୍ରହଣ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ଦେଖାଗଲେ । ରାଜକୀୟ ଆହାର ଅପେକ୍ଷା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ସେମାନେ ଶ୍ରେୟଃକର ମଣିଥିଲେ । ସନ୍ଧ୍ୟାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଥିଲେ ।

ମାଧୁର ୪:୧-୧୧ ଓ ଲୁକ ୪:୧-୧୩ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କିପରିଭାବେ ଶୟତାନ ଦ୍ଵାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ ପଢ଼ିଥାଉଁ । ଚାଳିଶି ଦିନ ଓ ଚାଳିଶି ରାତ୍ରୀ ଉପବାସ କରି ସ୍ଵଧୂତ ଥିବା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷକ ସେଠାରେ ଥିବା ପଥରଗୁଡ଼ିକ ରୋଟୀ ହେବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଭୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ରୋଟୀରେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିବ ।” ତହିଁ ଉତ୍ତାରେ ଶୟତାନ ତାହାକୁ ଘୃଣ୍ୟ ନଗରୀକୁ ଘେନିଯାଇ ମନ୍ଦିରର ଛାତ ଉପରେ ଠିଆ କରାଇ ତାହାକୁ କହିଲା । ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର- । ତେବେ ତଳକୁ ଡେଇଁପଡ଼ । କାରଣ ଲେଖାଅଛି, ସେ ଆପଣା ଦୂତମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ, ଆଉ କାଲେ ତୁମ୍ଭ ପାଦ ପଥରରେ ବାଜିବ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ହସ୍ତରେ ତୋଳି ଧରିବେ । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ । ଆହୁରି ଲେଖାଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ ଶୟତାନ ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ଅତି ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଘେନିଯାଇ ଜଗତର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଓ ସେ ସବୁର ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୁମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେବା ତହିଁରେ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ତୁର ହୁଅ, ଶୟତାନ, କାରଣ ଲେଖାଅଛି । ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବ, ପୁଣି କେବଳ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବ । ଏଥିରେ ଶୟତାନ ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା, ଆଉ ଦେଖ, ଦୂତମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।” ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ ଶୟତାନର ପ୍ରତିବାଧା କରିଥିଲେ, ଶୟତାନ ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଇଥିଲା ।

ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ ଆମର ବିଶ୍ଵାସର ନେତା, ସିଦ୍ଧିଦାତା ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶ । ଯୋଶେଫ, ଦାନିୟେଲ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆତ୍ମେମାନେ ଶୟତାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଲୋଭନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କଲେ । ବିଜୟୀ ହୋଇ ନିତ୍ୟ ଜୀବନରୂପ ମୁକୁଟ ପାଇପାରିବା । ଯାକୁବ ଲେଖନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ, ଶୟତାନକୁ ପ୍ରତିବାଧା କର, ତାହାହେଲେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଳାଇଯିବ ।” (ଯାକୁବ ୪:୭) ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶକ୍ତିଦାତା ପ୍ରଭୁଯୀଶୁଙ୍କ ସହାୟତାରେ ସମସ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ଜୟକରିପାରିବା ।

- Kabita Gootam

ଫିଲିପ ଓ କୁଶୀୟ ଧନଭଣ୍ଡାର ବେବର୍ତ୍ତା (Philip and the Treasurer from Ethiopia)

ଯିରୁଶାଲମରୁ ଗାଜକା ସଡ଼କରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆରାଧନା କରି ସ୍ଵଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ । ସେ କୁଶଦେଶବାସୀ ଓ ସେ ଦେଶର ରାଣୀଙ୍କ ଧନଭଣ୍ଡାରର ବେବର୍ତ୍ତା । ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟ କହେ, “.....କୁଶଦେଶୀୟମାନଙ୍କ କାଣ୍ଡାକୀ ନାମ୍ନୀ ରାଣୀଙ୍କର ଅଧିନସ୍ଥ ଜଣେ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ କୁଶୀୟ ନପୁଂସକ, ଯେ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଧନଭଣ୍ଡାରର ବେବର୍ତ୍ତା ଥିଲେ, ସେ ପୂଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେ ପୂଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଥିଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୮:୨୭)

ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ କିଅବା ବୟସ ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟରେ କିଛି ଲେଖାଯାଇନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ରାଣୀଙ୍କ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀ ରୂପେ ଜାଣିପାରୁ । ସେ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ମତ ଅବଲମ୍ବୀ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଜଗତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ମନ୍ଦିରରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆରାଧନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସୁଥିଲେ ।

ସେ ଯାତ୍ରା କରୁ କରୁ ଯିହୁଦୀ ଭାବବାଦୀ ଯିଶାଇୟଙ୍କ ଲିଖିତ ପୁସ୍ତକ ପଠନ କରୁଥିଲେ । ଜଣେ ଅପରିଚିତ ଲୋକେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “.....ଆପଣ ଯାହା ପାଠ କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହା କଅଣ ବୁଝୁ ଅଛନ୍ତି ?” (ପ୍ରେରିତ ୮:୩୦-୩୧)

ନପୁଂସକଙ୍କ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆମେ ଜାଣୁ । ତାହାଙ୍କ ନାମ ଫିଲିପ । ଏଥିପୂର୍ବେ ସେ ଯିରୁଶାଲମ ମଣ୍ଡଳୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ ତତ୍ପରାଧାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ । ସେ ଶମିରୋଣରେ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ସାଧନ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ (ପ୍ରେରିତ ୮:୫-୮) । ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୮:୧୨)

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ଫିଲିପଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଗଜକା ଆଡ଼କୁ ଯିବା ପଥରେ ଯିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଫିଲିପ ଯାଇ ସେ ରଥ ଦେଖିଲେ ପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ

କହିଲେ, “.....ନିକଟକୁ ଯାଇ ଏହି ରଥର ସାଙ୍ଗ ଧର ।” (ପ୍ରେରିତ ୮:୨୯) ସେମାନଙ୍କ କଥାବାର୍ତ୍ତା ପରେ ନପୁଂସକ ଫିଲିପକୁ ରଥରେ ବସିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଲେ ଓ ଫିଲିପ ରଥରେ ଚଢ଼ି ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ବସି ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ନପୁଂସକ ଯିଶାଇୟଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ୫୩:୭-୮ ପଠନ କରୁଥିଲେ, ଯାହା କହେ, “.....ସେ ମେଷ ତୁଲ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ନୀତ ହେଲେ, ପୁଣି ଲୋମଛେଦନର ସମ୍ମୁଖରେ ମେଷଶାବକ ଯେପରି ନୀରବ ରୁହେ, ସେହିପରି ସେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇଲେ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ଅବନତ ହେବାରେ ତାହାଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ଅପସାରିତ ହେଲା । ତାହାଙ୍କ ବଂଶ କିଏ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବ । କାରଣ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ପୃଥିବୀରୁ ଅପସାରିତ ହେଲା ।” (ପ୍ରେରିତ ୮:୩୨-୩୩) ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷାଦେବାର କେତେ ସମତାତ ସମୟ ! ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନ୍ୟାୟଭାବେ ଯାତନା ସହ୍ୟ କଲେ, ବେଦ୍ରାଘାତ ସହିଲେ, ଅପମାନିତ ହେଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ବିଚାର ଫଳେ ଜୁଣୀୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ଫିଲିପ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଯାଶୁଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମୟ ଜନ୍ମ, ଜୀବନ ଓ ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିବେ । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ମରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅନନ୍ତଜୀବନଦାୟକ ବିଷୟରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିବେ ।

ଫିଲିପ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଯାଶୁଙ୍କ ପୁନଃରୁଥାନ ବିଷୟରେ ନପୁଂସକଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିବେ । ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ଅର୍ଥ, ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ଥିବା ଜୀବନଦାୟକ ଭରସା ଓ ମୃତ୍ୟୁରେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଅନନ୍ତଜୀବନ । ତାହାଙ୍କ ଜନ୍ମ, ଜୀବନ, ମରଣ ଓ ପୁନଃରୁଥାନ ଦ୍ୱାରା ଆନ୍ତଃମାନେ ଜୀବନପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ପାତ୍ର ହେବା ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ: “ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିଲି, କାରଣ ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନକଲେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ ।” (ଯୋହନ ୮:୨୪) ମନପରିବର୍ତ୍ତନ : “.....ନା, କିନ୍ତୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ନକଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।” (ଲୁକ ୧୩:୩,୫) ସ୍ୱୀକାର : “ଆଉ, ଯେକେହି ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୋତେ ସ୍ୱୀକାର କରିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋହର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତାହାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବି ।” (ମାଥୁ ୧୦:୩୨) ବାସ୍ତବ୍ୟ : “ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ପରିତ୍ରାଣ

ପାଇବ, କିନ୍ତୁ ଯେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ପାଇବ ।” (ମାର୍କ ୧୭:୧୬)

ଯାତ୍ରୀ, ଫିଲିପ୍‌ଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ବାକ୍ୟ କହେ, “ଆଉ ସେମାନେ ପଥରେ ଯାଉ ଯାଉ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଜଳାଶୟ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେଥିରେ ନପୁଂସକ କହିଲେ, ଏଠାରେ ବି ଜଳ ଅଛି, ମୋହର ବାସ୍ତୁଜିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ କଅଣ ବାଧା ଅଛି ? ଫିଲିପ୍ କହିଲେ, ଆପଣ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ଯଦି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ହୋଇପାରେ । ସେଥିରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏହା ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି । ପୁଣି, ସେ ରଥ ଠିଆ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଆଉ ଫିଲିପ୍ ଓ ନପୁଂସକ ଉଭୟ ଜଳ ଭିତରକୁ ଓହ୍ଲାଇଗଲେ, ଆଉ ଫିଲିପ୍ ତାଙ୍କୁ ବାସ୍ତୁସ୍ଥ ଦେଲେ । ସେମାନେ ଜଳ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠି ଆସନ୍ତେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା ଫିଲିପ୍‌ଙ୍କୁ ଘେନିଗଲେ, ଆଉ ନପୁଂସକ ତାଙ୍କୁ ଆଉ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ, ତଥାପି ସେ ଆନନ୍ଦ କରୁ କରୁ ଆପଣା ପଥରେ ଚାଲିଗଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୮:୩୬-୩୯)

ସେ ଛିଆ ବାସ୍ତୁସ୍ଥ ବା ତୁବନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ? ଫିଲିପ୍ ଓ କୁଶଦେଶୀୟ ନପୁଂସକ ଜଳ ଭିତରକୁ ଓହ୍ଲାଇଗଲେ ବୋଲି ପଢ଼ିପାରୁ, ଅର୍ଥାତ୍‌ସେ ତୁବନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯେହେତୁ ଛିଆ ବାସ୍ତୁସ୍ଥ ନିମନ୍ତେ ଜଳ ଭିତରକୁ ଓହ୍ଲାଇଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ନପୁଂସକଙ୍କ ବାସ୍ତୁସ୍ଥ ତୁବନ ଥିଲା ଓ ନୂତନ ନିୟମରେ ଲିଖିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାସ୍ତୁସ୍ଥ ତୁବନ ଅଟେ ।

ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

- Alfred A. Meeks

ଧର୍ମପରାୟଣତା

(Godliness)

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଲେଖନ୍ତି, “ହଁ, ଏହି କାରଣରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତି ଯତ୍ନ ସହକାରେ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ସଦ୍‌ଗୁଣ, ସଦ୍‌ଗୁଣ ସହିତ ଜ୍ଞାନ, ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସଂଯମ, ସଂଯମ ସହିତ ଯୈର୍ଯ୍ୟ, ଯୈର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଧର୍ମପରାୟଣତା, ଧର୍ମପରାୟଣତା ସହିତ ଭ୍ରାତୃସ୍ନେହ, ପୁଣି ଭ୍ରାତୃସ୍ନେହ ସହିତ ପ୍ରେମ ଯୋଗ କର ।” (୨ୟ ପିତର ୧:୫-୭)

ଧର୍ମପରାୟଣତା ଏକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଗୁଣ । ଏହି ଗୁଣ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହୋଇପାରିବ । "Godliness" ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ଅର୍ଥ "to be like God" ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱରୂପ । ଯାହା ଈଶ୍ୱର ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ପାଳନ କରିବା ହିଁ ଈଶ୍ୱର ପରାୟଣତା ବା ଧର୍ମପରାୟଣତା ବାଲବଳରେ ଅନେକଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଢ଼ିଥାଉଁ, ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିନଥିଲେ । ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତିରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରବଣ କର, ବିଶ୍ୱାସ କର, ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ଧର୍ମପରାୟଣତା । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ କଢ଼ାଇ ନିଏ । (ରୋମୀୟ ୧୦:୧୭) ବାକ୍ୟରେ ଲିଖିତ ତାହାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଆତ୍ମମାନେ ଅନୁସରଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ହୋଇପାରିବା, ଏବଂ ଧର୍ମପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତିରୂପେ ପରିଗଣିତ ହୋଇପାରିବା ।

କେତେକ ସମୟରେ ପଦର ବିପରୀତ ପଦର ଅର୍ଥ ବୁଝିଲେ, ପଦର ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରିବା । ଧାର୍ମିକତାର ବିପରୀତ ପଦ ଅଧାର୍ମିକତା । ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ଅଧାର୍ମିକ । ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ଅଧାର୍ମିକ । ପୁରାକାଳରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ସଦୃଶ୍ୟ, ସବୁକାଳରେ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି । (ଆଦି ୬-୮ ଅଧ୍ୟାୟ) ଅଧର୍ମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଦମ ଓ ଗମରାନ ଗରଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକ ଦ୍ୱାରା ଧ୍ୱଂସ କରିଥିଲେ । (ଆଦି ୧୯) ବାକ୍ୟ କହେ, “କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଧର୍ମରେ ସତ୍ୟକୁ

ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅପବିତ୍ର ଓ ଅଧର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଅଛି ।” (ରୋମୀୟ ୧:୧୮) ଆପଣା ହୃଦୟକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦୂରରେ ରଖିବା ଅଧର୍ମିକତା ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଇଶ୍ୱରପରାୟଣତାର ସର୍ବଭୋଗ ଆଦର୍ଶ । ସେ ସିଦ୍ଧ, ପବିତ୍ର ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ । ସେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ପ୍ରବୀଣ ଥିଲେ । (ଲୁକ ୨:୪୭, ୪୭) ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉଥିଲା । ସେ ଶୟତାନ ଦ୍ୱାରା ପରିକ୍ଷିତ ହେବା ସମୟରେ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଥିଲେ । (ମାଥୁ ୪:୪,୭,୧୦)

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସେବା କରିବା ଦ୍ୱାରା ଓ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନୁସରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମିକ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେବା । ଆପଣ କି ଧର୍ମିକରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ? ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁସରଣ କର ।

- Truth for Today

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଆନନ୍ଦ

(Joy in Christ)

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଫିଲିପୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି, “ସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଆନନ୍ଦ କର, ପୁନଶ୍ଚ କହୁଅଛି, ଆନନ୍ଦ କର ।” (ଫିଲିପି ୪:୪) ସେ ଥେସଲନୀକା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ବିଷୟ ଲେଖନ୍ତି, “ସର୍ବଦା ଆନନ୍ଦ କର ।” (୧ମ ଥେସ ୫:୧୮) ଜୀବନ ଏତେ ସମସ୍ୟାଯୁକ୍ତ ଥିବା ସମୟରେ ଆମେ କିପରି ଆନନ୍ଦରେ ରହିପାରିବା ? ଏହାର ଉତ୍ତର ଆମେ ବାକ୍ୟରେ ପାଇପାରିବା ।

“ସୁଖ” (Happiness) ଓ ଆନନ୍ଦ (Joy)ରେ ପ୍ରଭେଦ ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟର ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ମନୁଷ୍ୟର ସୁଖ ଜୀବନ ନିର୍ଭର କରେ, ମନୁଷ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ, ପୋଷାକ, ଧନ, ଚାକିରୀ, ବନ୍ଧୁ, ଉତ୍ତମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ଥିଲେ ସେ ସୁଖମୟ ଜୀବନଯାପନ କରିପାରିବ । ଆନନ୍ଦର ଅର୍ଥ ଶାନ୍ତି ଓ ସନ୍ତୋଷରେ ରହିବା । ଏହା ବାହ୍ୟିକ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର ନକରି ଆନ୍ତରିକ ଭାବ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ ଓ ସମସ୍ୟାରେ ଘେରି ରହିଥିବା ମନୁଷ୍ୟ, ଅନ୍ତରରେ ଶାନ୍ତିରେ ଥିଲେ ଆନନ୍ଦରେ ବାସ କରିପାରିବା । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଏହିସୀ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନମ୍ର ମନରେ ଅଶ୍ରୁପାତ ସହିତ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ନାନା ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ହେତୁ ମୋତେ ଯେ ଯେ ପରୀକ୍ଷା ପଡୁଥିଲା, ସେହିସବୁ ମଧ୍ୟରେ କିପରି ପ୍ରଭୁ ସେବା କରୁଥିଲି....” (ପ୍ରେରିତ ୨୦:୧୯)

ପାଉଲ କରତାଘାତ ହୋଇ କାରାଗାରରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲେ ବିଭିନ୍ନଭାବେ ଚାଡ଼ିତ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ନିରୁସାହିତ ହୋଇନଥିଲେ । ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ । ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ ଯତ୍ନ ନେବେ, ଏ ବିଶ୍ଵାସ ତାହାଙ୍କର ଥିଲା । ଶେଷରେ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗରେ ବାସ କରିବ, ଏହିସବୁ ତାହାଙ୍କର ଆନନ୍ଦର କାରଣ ଥିଲା ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଅନ୍ତରରେ ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରୁ । ଏତଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରଚାର କରିପାରିବେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଥିବା ଆନନ୍ଦ, ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବ । (ଗୀତ ୫୧:୧୨, ୧୩) ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ଆନନ୍ଦ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । “ପ୍ରକୃତରେ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଯୀଶୁଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ଧର୍ମଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ତାଡ଼ନା ଭୋଗ କରିବେ” ବୋଲି ପାଉଲ ତୀମଥିକୁ ଲେଖନ୍ତି । (୨ୟ ତୀମଥ ୩:୧୨) ସମସ୍ୟାର ସମୟରେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ଆନନ୍ଦ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବଳବାନ୍ କରିବ । (ନିହିମିୟ ୮:୧୦)

ଆତ୍ମମାନେ କିପରି ଆନନ୍ଦ ପାଇପାରିବା ? (୧) ଖ୍ରୀଷ୍ଟ (୨) ପାପରୁ ଯୌତ (୩) ଭରସା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଦେଇଥାଏ ।

ଐଶ୍ଵରିକ ଆନନ୍ଦ, ଆତ୍ମମାନେ କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ପାଇପାରିବା । ଫିଲିପୀୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କହନ୍ତି, “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଆନନ୍ଦ କର” (୪:୪) ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଠାରେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ଅଛି । ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀରରୂପ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି (ଏହିସୀ ୧:୨୨, ୨୩) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ଶରୀରରୂପ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରୁ । କାରଣ ବାକ୍ୟ କହେ, “କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ

ସମସ୍ତେ ଯାଶ୍ରୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସତ୍ତା ନ ହୋଇଅଛି । ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେଲୋକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇଅଛ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପରିଧାନ କରିଅଛ ।” (ଗାଲାତୀ ୩:୨୬,୨୭) ଆମ୍ଭେମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି, ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହେଉ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଉ । (ମାର୍କ ୧୬:୧୫, ୧୬, ପ୍ରେରିତ ୨:୩୬-୪୭, ୧ମ କୋରିନ୍ଥୀ ୧୨:୧୩) ଏପରି ଭାବେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥାଉ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତରେ ଧୌତ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ଆନନ୍ଦ ପାଇପାରିବ । ବାକ୍ୟ କହେ, “କିନ୍ତୁ ସେ ଯେପରି ଜ୍ୟୋତି ନିର୍ବାସୀ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ସେହିପରି ଜ୍ୟୋତିରେ ଆଚରଣ କରୁ, ତେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସହଭାଗିତା ଅଛି, ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଶ୍ରୁଙ୍କ ରକ୍ତ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର କରେ ।ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରୁ । ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାପ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ଓ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ନ୍ୟାୟବାନ ଅଟନ୍ତି ।” (୧ମ ଯୋହନ ୧:୭,୯)

ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଥିବାର ଭରସା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦର କାରଣ । ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଜୀବନଯାପନ କଲେ ଅନନ୍ତଜୀବନରୂପ ମୁକ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । “ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଜାଣ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇଅଛ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣପ୍ରାପ୍ତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ରହି, ଆନନ୍ଦମୟ ଜୀବନଯାପନ କରନ୍ତି ।

ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ କି ଆନନ୍ଦମୟ । ଯଦି ନୁହେଁ, ଆପଣ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର (ଯୋହନ ୮:୨୪) ପାପରୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର (ଲୁକ ୧୩:୩) । ଆପଣା ବିଶ୍ୱାସ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ସ୍ୱୀକାର କରି ବାସ୍ତୁଜିତ ହୁଅ । (ରୋମୀୟ ୧୦:୯, ୧୦) ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଧାରଣ କର (ଗାଲାତୀ ୩:୨୬) ଆନନ୍ଦରେ ଏହି ଜଗତରେ ବାସ କର । ଏପରି ଜୀବନ ପରେ, ଆନନ୍ଦରେ ସଦାକାଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିପାରିବ ।

- Truth for the World

କ୍ଷମାଶୀଳ ଇଶ୍ଵର

ଇଶ୍ଵରପରାୟଣତାର ଅର୍ଥ ଐଶ୍ଵରିକ ଗୁଣ ବିଶିଷ୍ଟ । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୁଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବା ସତ୍ତ୍ଵେ ଆତ୍ମେମାନେ ଅନେକ ସମୟରେ ଝୁଣ୍ଟିପଡ଼ୁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସ୍ଵଭାବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୁଏ । କାରଣ ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅଟୁ । ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରନ୍ତି ।

୧ମ ଯୋହନ ୪:୧୨ ପଦ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ଯୋହନ କହନ୍ତି, “କେହି କେବେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ, ଆତ୍ମେମାନେ ଯଦି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ତାହାହେଲେ ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଠାରେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ସୀମାର ଅତି ଉଚ୍ଚ । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଉଚ୍ଚତା ଓ ଗଭୀରତା ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଧ୍ୟାନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ବୁଝିପାରିବା ।

ଭାବବାଦୀ ଯିଶାଇୟ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହସାମୟିକ ଭାବବାଦୀ ମୀଖା ଉଭୟେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅମାନ୍ୟ କରିବାର ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ । ମୀଖା ପୁସ୍ତକର ଶେଷ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵର କିଏ ? ତୁମ୍ଭେ ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କରୁଥାଅ ଓ ଆପଣା ଅଧିକାରର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୋକଙ୍କର ଆଜ୍ଞାଲଘନର ପ୍ରତି ଉପେକ୍ଷା କରିଥାଅ, ସେ ଚିରକାଳ ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୋତ ଉପାଡ଼ି ନାହିଁ । କାରଣରେ ସେ ଦୟାରେ ସବୁଷ୍ଟି ଆଆନ୍ତି ।

“ସେ ପୁନର୍ବାର ଫେରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କରିବେ, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ସକଳ ପଦ ତଳେ ଦଳିବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଯାବତୀୟ ପାପ ସମୁଦ୍ରର ଅଗାଧ ଜଳରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବେ ।” (ମୀଖା ୭:୧୮, ୧୯) ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଇଶ୍ଵର କ୍ଷମାଶୀଳ ପରମେଶ୍ଵର । ଏହା ହିଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଭରସା । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ “ଅଧର୍ମ-ସକଳ” ଓ “ଯାବତୀୟ ପାପ” ଅଗାଧ ସମୁଦ୍ରରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମହାନ ପରମେଶ୍ଵର କ୍ଷମାଶୀଳ ପିତା ଅଟନ୍ତି ।

- Jack W. Carter

ତ୍ରି ଏକ ଈଶ୍ଵର (The God head)

ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅବୁଝା “ତ୍ରି ଏକ ଈଶ୍ଵର” ବୋଲି ଏହି ପଦ ବାଇବଲରେ ଲିଖିତ ହୋଇନାହିଁ । ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣୀ ୬:୪ ଯିଶାଇୟ ୪୪:୬, ୪୫:୫, ୬, ୧ମ କରିକ୍ତା ୮:୬ ପଦାନୁଯାୟୀ ଈଶ୍ଵର ଏକ ଅଟନ୍ତି । ବାଇବଲ ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ଵର ବୋଲି ଉପସ୍ଥାପିତ କରେ । (ଏପିସି ୧:୩, ଏବ୍ରୀ ୧:୮, ପ୍ରେରିତ ୫:୩, ୪) ପ୍ରେରିତ ୧୭:୨୯, ରୋମୀୟ ୧:୨୦, କଲସୀ ୨:୯ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ “ଈଶ୍ଵରତ୍ଵ” ବା God head ପଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି । ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଈଶ୍ଵର ଆପଣାକୁ “ଆମ୍ଭେ” “ଆମ୍ଭର” ପ୍ରଭୃତି ବହୁବଚନ ପଦ ଦ୍ଵାରା ପରିଚିତ କରାନ୍ତି । (ଆଦି ୧:୨୬, ୨୭, ୩:୨୨, ୧୧:୭, ଯିଶାଇୟ ୬:୮) । ନୂତନ ନିୟମରେ ଅନେକ ପଦଗୁଡ଼ିକ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସମ୍ମିଳିତ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ :- “ଯୀଶୁ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲାଣି କଲରୁ ଉଠି ଆସିଲେ ଆଉ ଦେଖ ଆକାଶ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେଲା, ପୁଣି ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ କପୋତ ପରି ଅବତରଣ କରି ଆପଣା ଉପରକୁ ଆସିବା ଦେଖିଲେ । ଆଉ ଦେଖ, ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ଏ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ଏହାକି ଠାରେ ଆମ୍ଭର ପରମ ସନ୍ତୋଷ ।” (ମାଥୁ ୩:୧୬, ୧୭) । ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ସମସ୍ତ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି ସେହିସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟ କର, ଆଉ ଦେଖ ଯୁଗାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାସର୍ବଦା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଛି । (ମାଥୁ ୨୮:୧୯, ୨୦) ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହଭାଗିତା ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ । (୨ କରିକ୍ତା ୧୩:୧୩)

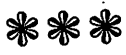
ଏକ ଈଶ୍ଵରତ୍ଵରେ ତିନିଟି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ସମ୍ମିଳନ । Dalton keyଙ୍କ ମତରେ ପବିତ୍ର God ପଦ କେବଳ ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବୁଝାଏ, ଏହା ଏକ “ଈଶ୍ଵରତ୍ଵ ପରିବାର”ର ସଂଜ୍ଞା । ଏକ ପରିବାର ସ୍ଵାମୀ, ସ୍ତ୍ରୀ ଏକାଙ୍କ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଯେପରି ଦୁଇ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ସେହିପରି ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଐଶ୍ଵରିକ ପରିବାରର ସଭ୍ୟଗଣ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଅଟନ୍ତି ।

ପିତା ଈଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି (ଏପିସ୍ତ ୧:୩) ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଈଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । (ଏବ୍ରୀ ୧:୮) ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । ପିତା ଓ ପୁତ୍ର ଦୁହେଁ ଦୁହେଁ ବୋଲି, ଯୋହନ ୮:୧୬-୧୮, ମାର୍କ ୧୩:୩୨, ପ୍ରେରିତ ୨:୩୩, ୩୬, ୭:୩୫ ପଦଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରମାଣ କରେ । ତଥାପି ପିତା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଶିକ୍ଷା, ସ୍ଵରକ୍ଷା, ବାକ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏକ ଅଟେ । (୨ ଯୋହନ ୯, ଯୋହନ ୧୦:୨୭-୩୦, ଯୋହନ ୧୪:୮-୧୧, ୧୪:୧୬-୨୮, କଲସୀ ୨:୮-୧୦) ଉଭୟେ ଦୟା କରୁଣାମୟ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦୁହେଁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ଯୋହନ ୧୬:୭-୧୬ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି । ସେ ଶିକ୍ଷାଦେବାରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାରେ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି । ଆଦିମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମଣ୍ଡଳରେ ହନନୀୟ ଓ ସପପରା ଧରା ପଡ଼ିଲା ବେଳେ ପିତା ତାହାକୁ କହନ୍ତି “ହେ ହନନୀୟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନିକଟରେ ମିଥ୍ୟା କହିବାକୁ ଓ ଭୁଲିର ମୂଲ୍ୟରୁ କିଛି ଲୁଚାଇ ରଖିବାକୁ କାହିଁକି ଶୟତାନ ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର କରିଅଛି ? (ପ୍ରେରିତ ୫:୩,୪) ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ପ୍ରକାଶ କରେ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବହୁଳ । ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଭାବବାଦୀମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ କଥା କହୁଥିଲେ । (୨ୟ ପିତର ୧:୨୦,୨୧) ନୂତନ ନିୟମରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ କଲେ । (ମାର୍କ ୧୬:୨୦, ଏବ୍ରୀ ୨:୩,୪, ଯିହୁଦୀ ୩) ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ କଅଣ କହିବା ଆବଶ୍ୟକ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଜଣାଇଥିଲେ ବୋଲି ମାଥୁର ୧୦:୧୯, ୨୦ ଓ ଯୋହନ ୧୪:୨୬, ୧୬:୧୩ ପଦଗୁଡ଼ିକରୁ ଜାଣିପାରୁ ।

ପିତା ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ‘ଈଶ୍ଵରତ୍ଵ’ର ତିନୋଟି ବ୍ୟକ୍ତି । (ଯୋହନ ୧:୧-୩, ୧୪) । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଈମ୍ମାନୁୟେଲ ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମହିତ ଈଶ୍ଵର’ ଅଟନ୍ତି । (ଯିଶାଇୟ ୭:୧୪ ମାଥୁର ୧:୨୨,୨୩) । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ‘ଈଶ୍ଵରତ୍ଵ’ର ତିନୋଟି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ଏକ ଈଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । ‘ଈଶ୍ଵର’ (God) ଏକ ପାରିବାରିକ ସଂଜ୍ଞା, ଯେଉଁ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପରିବାରରେ ପିତା ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏକ ଅଭିନ୍ନ ଭାବେ ସମ୍ମିଳିତ ଅଟନ୍ତି ।

- John Grubb

WHERE CAN I WORSHIP GOD ACCEPTABLY?

INTRODUCTION :

1. The Bible definitely teaches that we should worship God. (John 4:24).
2. It definitely teaches that we should gather with others to worship. (Hebrews 10:25; Acts 20:7).
3. But with some people the place of worship becomes a problem.
4. The important question then is this : Where can I worship God acceptably?

DISCUSSION :

I. Can I worship with Muslims?

1. The answer would be no.
2. They do not even believe that Christ is the Son of God.
3. Their worship is not in harmony with Bible teaching but according to the Quran.

II: Can I worship with a Denominational Church ?

1. They use mechanical music but the Bible says to sing. (Ephesians 5:19).
2. They study man-made books but Christians are to study the scriptures. (2 Timothy 2:15).
3. They are not true children of God so they cannot pray scriptural prayers. (John 9:31; 1 John 5:14).
4. They do not partake of the Lord's Supper each Sundays as the Bible teaches. (Acts 20:7).
5. They take up a contribution but it is used to spread false doctrine. (1 Corinthians 16:2; 2 John 10, 11).
6. So the answer is no.

III. Can I worship in My own home?

1. Not if there is a congregation nearby.
2. That would cause division.

3. But probably the individual would not engage in the different acts of worship if he did.
4. A true Christian will not want to stay at home when he can worship with the Lord's people.

IV. The only people I can really worship with are the Lord's People.

1. They worship as the Bible teaches.
2. Here I can enjoy fellowship with fellow Christians.
3. In this way alone I can be strengthened and benefitted.
4. In this way alone I can please God and glorify Him.

CONCLUSION :

1. It makes a difference with true Christians as to where they worship.
2. If it doesn't then there is something wrong.
3. Remember, God is the one to be pleased.

✘ ✘ ✘ ✘

TO	SATYA VANI P.O.BOX. 80, KAKINADA - 533 001.	FROM :
	PRINTED BOOK ONLY	

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)